

DOMSTOLENS DOM

af 18. juni 2002

i sag C-314/99, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(»Farlige stoffer — markedsføring og anvendelse — direktiv 76/769/EØF, 91/338/EØF og 1999/51/EF — undtagelse — tilpasning til den tekniske udvikling — retsgrundlag — begrænsning af anvendelsen af cadmium i Østrig og Sverige«)

(2002/C 191/03)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-314/99, Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: M.A. Fierstra og N. Wijmenga) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: H. van Lier og O. Couvert-Castéra, bistået af advokat J. Stuyck), støttet af Kongeriget Sverige (befuldmægtiget: L. Nordling), angående en påstand om annullation af nr. 3 i bilaget til Kommissionens direktiv 1999/51/EF af 26. maj 1999 om femte tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (tin, pentachlorphenol og cadmium) (EFT L 142, s. 22), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken og N. Colneric samt dommerne C. Gulmann (refererende dommer), D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, V. Skouris og C.W.A. Timmermans; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 18. juni 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Nr. 3 i bilaget til Kommissionens direktiv 1999/51/EF af 26. maj 1999 om femte tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (tin, pentachlorphenol og cadmium) annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 299 af 16.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 20. juni 2002

i sag C-401/99, Peter Heinrich Thomsen mod Amt für ländliche Räume Husum (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht)⁽¹⁾

(»Forordning (EØF) nr. 3950/92 — tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter — referencemængder — betingelser for overdragelse til bortforpagteren ved tilbagegivelse af forpagtede arealer — begrebet »producent««)

(2002/C 191/04)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-401/99, angående en anmodning, som Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Peter Heinrich Thomsen mod Amt für ländliche Räume Husum, procesdeltagere: Helga Henningsen, Ute Henningsen og Peter Henningsen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 7, stk. 2, og artikel 9, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 405, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, N. Colneric, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann og V. Skouris (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 20. juni 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter skal fortolkes således, at når en forpagtningskontrakt vedrørende en mælkeproducerende bedrift udløber, kan den hertil knyttede referencemængde kun overdrages helt eller delvis til bortforpagteren, når denne er »producent« som omhandlet i forordningens artikel 9, litra c), eller på tidspunktet for forpagtningskontraktens udløb overdrager den disponible referencemængde til en tredjemand, som er mælkeproducent. Med hensyn til tildeling af de relevante referencemængder til bortforpagtere i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 3950/92 er det tilstrækkeligt, at disse på det nævnte tidspunkt godtgør, at de konkret forbereder sig til hurtigst muligt at udøve virksomhed som »producenter« som omhandlet i forordningens artikel 9, litra c).

⁽¹⁾ EFT C 6 af 8.1.2000.